

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 21233-08 ניו קופל בע"מ נ' גבירץ הילה ואח'

בפני כב' השופט חאג יחיא

ניו קופל בע"מ תובעים

נגד

נתבעים
1. גבירץ הילה
2. פניקס הישראלי בע"מ - חברה לבטו

פסק דין

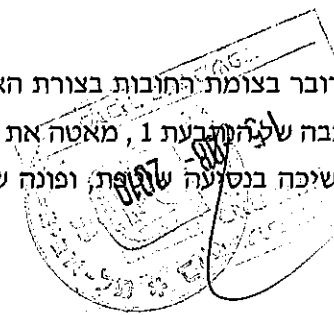
1
2 שוב אני מוצא את עצמי נאלץ להידרש לשאלה של אירוע תאונה בצומת בצורת T שעה שרכב אחד
3 נוסע בכביש הישר, ואילו מימינו מגיע רכב נוסף הפונה שמאלה אל הכביש בו נסע אותו רכב אך
4 נכנס לכביש בכיוון הנגדי שלו, ומתרחשת תאונה. אין בצומת תמרורים. מדה דינה של צומת T
5 לענין זכויות הקדימה בכניסה לצומת, ומה הן החובות המוטלות על כל נהג משני אלה המתקרבים
6 לאותו צומת ומבקשים להיכנס אליו.

7
8 ביום 16/4/07 בשעה 8:55 אירעה תאונת דרכים בין רכב בבעלות התובעת לבין רכב נהוג בידי
9 הנתבעת 1 מבוטח אצל הנתבעת 2.

10
11 התאונה אירעה במושב חירות, בצומת T. רכבה של התובעת נסע בכביש הישר אליו מתחבר כביש
12 נוסף ושניהם יוצרים את האות T. רכבה של הנתבעת 1 נסע בכביש המתחבר מצד ימין לכביש בו
13 נסע רכב התובעת. אין בצומת תמרורים, וכל אחד מן הצדדים טוען כי האחריות לאירוע התאונה
14 נופלת על שכמו של האחר. בגין כך התובעת הגישה תביעה זו לפיצויה על הנוקים שנגמרו לרכבה,
15 הנתבעת 2 הגישה תביעה נגדית לפיצויה על הסכום אותו שילמה למבוטחת על פי פוליסת ביטוח
16 מקיף.

17
18 **העובדות**

19
20 כאמור מדובר בצומת רחובות בצורת האות האנגלית T. רכב התובעת נוסע בכביש הישר, מימין
21 מתקרב רכבה של הנתבעת 1, מאטה את מהירות הנסיעה שלה, עקב חסימה חלקית של שדה הראיה
22 שלה, וממשיכה בנסיעה שלפניה, ופונה שמאלה אל הכביש בו נסעה עדת התביעה. שני כלי הרכב
23 התנגשו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 21233-08 ניו קופל בע"מ נ' גבירץ הילה ואח'

1
2 עדת התביעה מוסרת בעדותה בפני כי היא נסעה בכביש שהיה בזמנו נתיב אחד בגלל עבודות בניה
3 שבוצעו במקום, הנתבעת 1 הגיעה מימין, לדעתה היא אפילו לא הסתכלה שמאלה ונכנסה ברכב
4 התובעת מצד ימין. עדת התביעה מאשרת כי לא היו תמרורים במקום. עדת התביעה טענה כי נסעה
5 במהירות סבירה של 80-90 קמ"ש.

6
7 לעומתה הנתבעת 1 העידה כי היא הגיעה לצומת, הייתה שם מכולה שהסתירה לה את שדה הראיה
8, הגיעה לצומת האטה את נסיעתה אך לא עצרה לגמרי, גלשה לתוך הצומת, והרכב השני הגיע
9 במהירות והתנגש בה.

10
11 הנתבעת טוענת כי מדובר בדרך בתוך המושב, שטח בנוי שהמהירות בו הינה על פי התקנות 50
12 קמ"ש. עדת התביעה טענה כי זה היה במבואות המושב, וכי היא נסעה במהירות סבירה של 80-90-
13 קמ"ש.

14
15 אם כן המדובר בצומת T שאין בו תמרורים, עדת התביעה נוסת בכביש ישר. הנתבעת מתקרבת מצד
16 ימין, ומבקשת לפנות שמאלה, ואף מתחילה את הפניה שמאלה אל תוך הכביש בו נסעה עדת
17 התביעה.

18
19 **המצב המשפטי.**

20
21 על פי תקנה 64 לתקנות התעבורה קובעת

22
23 **64. רכב המתקרב או נכנס לצומת או דרך**

24 **(א) לא הוצב תמרור המורה על מתן זכות קדימה בצומת או על עצירה לפני הצומת בכיוון הנסיעה**
25 **של נוהג הרכב, יחולו הוראות אלה:**

26 **(1) נתקרבו לצומת כמה כלי רכב מצדדים שונים, יתן נוהג רכב את זכות הקדימה לכלי רכב הבאים**
27 **מימין;**

28
29 הכלל הוא אם כן כי באין תמרורים המורים אחרת, בהתקרב מספר כלי רכב אל צומת, זכות
30 הקדימה להיכנס לצומת היא לרכב הבא מימין.

31
32 בית המשפט העליון בפסק הדין ע"א 196/75 - נסים לוזדה נ' גילרמו מטיבג ואח'. פ"ד ל(3), 430, עמ'
33 434-435.

34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 21233-08 ניו קופל בע"מ נ' גבירץ הילה ואח'

- 1 "במקרה זה אין בעיה של תנועה מצטלבת, אלא רק של תנועה הנכנסת מהכביש הצדדי ויוצאת אליו.
2 התנועה מהכביש הצדדי אל תוך הכביש הראשי חייבת להטריד את הנוהג בכביש הראשי, **כי במידה**
3 **ותנועה זו באה מצד ימינו, הוא חייב לתת לה זכות קדימה, אלא אם קיים תמרור בכביש הצדדי**
4 **הקובע אחרת (ראה תקנה 64 (א) 1) ;** דוגמה לכך - רכב הנתבע במקרה הנוכחי שחייב היה לתת
5 זכות קדימה לרכב המגיע מרח' יוסי בן-יעוזר בהעדר תמרור "עצור" באותו רחוב. "
6
7 אם כן נקבע בפסק דין זה כי צומת T גם הוא צומת במובן תקנה 64 לתקנות התעבורה, וחלה על מי
8 שנוהג ברכבו בכביש ומגיע לצומת T לתת זכות קדימה לרכב הבא מימינו, וזאת בהעדר תמרורים
9 המורים אחרת.
10
11 על פי התקנות ופסיקת בית המשפט העליון, ניתן לומר כי זכות הקדמה בצומת זה בו אירעה
12 התאונה במקרה שלנו, היא לנתבעת 1. היא התקרבה מצד ימין לכיוון נסיעת עדת התביעה, ולה
13 הזכות, והתקרבותה כדברי בית המשפט העליון, צריכה להטריד את עדת התביעה.
14
15 אולם מנגד, זכות זו אינה בלתי מסויגת, שכן אותו בית משפט שקבע זאת קבע בע"א 267/58, -)
16 מרדכי לקרץ, ואח' נגד אברהם שפיר, ואח': פד"י, כרך יג, ע' 1255, 1250 כי -
17
18 אף-על-פי שניתנה לאדם זכות-קדימה בתוקף תקנות, עליו לנהוג בזהירות סבירה למען מניעת
19 התנגשויות עם כלי-רכב אחרים. אין הוא רשאי להוסיף ולסמוך על ההנחה, כי הרכב השני יתן לו
20 זכות-קדימה, אחרי שגילה, כי הנהג האחר אין בדעתו ליתן לו אותה. . . . הנהג שהוא בעל זכות-
21 יתר אינו מוצדק בהתקדמו בנסיעתו, אם הדבר גלוי באופן סביר כי עקב כך תיגרם התנגשות'.
22
23 גם אם מבחינת החוק היבש, והפרשנות שניתנה ע"י בית המשפט העליון למונח "צומת T", עדיין
24 אין בעל הזכות רשאי ליטול את אותה הזכות בהתעלם מקיומו של רכב אחר המתקרב לצומת, ואין
25 לו להניח כי אותו רכב אכן יתן לו את הזכות.
26
27 אני מוצא מחובתי להעיר כאן פעם נוספת כי לטעמי עם כל הענווה והצניעות הגיע הזמן לשנות את
28 ההלכה מפי בית המשפט העליון, ולבטל את הקביעה כי לענין תקנה 64, דין צומת T כדין צומת
29 רגיל.
30
31 בפרשנות של כבי' בית המשפט העליון שאין לי כל ספק שהיא מחייבת, אין כלל ציבור הנהגים יכול
32 לעמוד, והוא גם לא עומד בה, ויתרה מכך גם אותם נהגים שלהם הזכות על פי אותה פרשנות אינם
33 נוהגים כבעלי זכות קדימה, וכל אימת שנהג מתקרב לצומת T הגם שאין בפניו תמרור ב 36 או ב 37
34, עדיין חש אותו נהג שהוא צריך להאט עד כדי עצירה ולתת לרכבים הנעים על הכביש הראשי את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 21233-08 ניו קופל בע"מ נ' גבירץ הילה ואח'

- 1 זכות הקדימה . זכות זו היא זכות טבעית הנובעת מהתנהגות רגילה וטבירה של בני אדם ולא
2 מפרשנות משפטית שהנהגים פועלים לפיה .
3
4 טול דוגמא למקרה שרכב נוסע בכביש ראשי ובו שניים או שלושה נתיבי נסיעה , כביש בין עירוני רגיל
5 בו המהירות המותרת, 80 קמ"ש. מתקרב אל מקום בו מתחבר מצד ימין כביש צר וצדדי המוביל
6 למפעל או חווה או מתקן בצד הכביש. תמרור ב36 או ב37 אין בפני הרכב המתקרב מצד ימין. היעלה
7 על הדעת כי התנועה בכביש הראשי תיעצר , על מנת לתת לאותו רכב את הזכות , ולא תנוע עד אשר
8 הוא ישתלב בכביש ויסע ?
9
10 או למשל במקרה לש עומס תנועה , מתקרבים לצומת T שלושה כלי רכב , שניים בכביש הישר
11 הראשי אחד לקראת השני , אחד נוסע ישר א', ואחד ב' נוסע ממולו ומבקש לפנות שמאלה . באותו
12 זמן מגיע לצומת רכב מהכבש הצדדי מימין רכב ג' . אין ספק כי רכב ב' חייב לתת זכות קדימה לרכב
13 א' הנוסע ישר , ולכן ב' עוצר , רכב א' חייב לפי ההלכה לתת זכות קדימה לרכב ג' שהוא בא מצד ימין
14 , ולכן הוא חייב לעצור. רכב ג' חייב לתת זכות קדימה לרכב ב' שהוא בא גם כן מימינו. וגם הוא חייב
15 לעצור. שלושת כלי הרכב חייבים לעצור , איך תתנהל התנועה .
16
17 טול דוגמא שלישית. בצומת T מסוים מוצב תמרור ב36 בפני הרכב הבא מן הדרך הצדדית . שני
18 נהגים מתקרבים לאות צומת ושניהם מודעים לקיומו של התמרור. זה הבא מן הכביש הצדדי, יודע
19 שהוא צריך לעצור לפני שיפנה ימינה או שמאלה לכביש הראשי. זה שנוסע בכביש הראשי יודע
20 שהבא מימינו יעצור בגלל התמרור. ערב לפני כן , גורם כל שהוא שבר או עקר את התמרור. כיצד
21 ינהגו הנהגים . האם על סמך המצב שהיה קיים בשעה שהיה תמרור או על פי המצב שנוצר באותו
22 יום.
23
24 זאת ועוד כפי שציינתי , מנהג החיים , הינו גורם שיש לקחת אותו בחשבון . לא תמצא נהג הנוהג את
25 רכבו בכביש הצדדי המתחבר אל הכביש הראשי היישר, אשר יגיע לצומת, וימשיך בנסיעה שוטפת
26 יפנה ימינה או שמאלה אל הכביש הראשי, בהסתמך על הפרשנות כי הזכות היא שלו. המציאות
27 תזקה מכל פרשנות . על כן כל נהג שמגיע לצומת כזה , הגם שאין בו תמרור, הוא מאט, ועוצר
28 וממתין עד אשר הכביש הישר יתפנה . האם נכפה על הנהגים מה שאינם מצפים ומה שאינם תובעים,
29 ומה שאינם יכולים לעמוד בו .
30
31 שלא יטעה הקורא. אני מחויב על ידי ההלכה של בית המשפט העליון ואינני קורא עליה תיגר. חס
32 ושלום. אני רק מציע כי הלכה זו תשונה .
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 21233-08 ניו קופל בע"מ נ' גבירץ הילה ואח'

1 מול רשלנותו של נוהג ברכב הגורמת לתאונה, קיימת גם רשלנותו התורמת של הנהג המעורב, שעל
2 פי ההלכה הזכות היא שלו, אך הוא הסתמך על הזכות בניגוד להנחיה אשר בפסק הדין בענין לקריץ
3 שהוזכר לעיל, ונכנס לצומת תוך הסתמכות על הזכות בעיניים עצומות.

4
5 מידת הרשלנות התורמת לא נתחמה לא בחוק ולא בפסיקה, והיא יכולה להיות גבוהה במידה כזו
6 שהיא מנתקת את הקשר הסיבתי בין רשלנות הראשית של נתבע לבין הנזק שנגרם.

7
8 לטעמי זה המקרה גם בענין שבפנינו.

9
10 אם כי על פי החוק היבש, ופרשנות בית המשפט, זכות הקדימה, בהעדר תמרורים המורים
11 אחרת, היא של הנתבעת 1, אך זו נהגה ברשלנות בצורה בה נהגה, התקרבה לצומת ונכנסה
12 אליו, ורשלנותה זו היא במידה גבוהה אשר ניתקה את הקשר הסיבתי בין רשלנות עדת התביעה
13 ואירוע התאונה. התאונה התרחשה בגלל נהיגתה של הנתבעת.

14
15 אסביר.

16
17 עדת התביעה נהגה את הרכב בכביש ראשי, ישר. מימינה התקרבה הנתבעת 1.

18
19 הנתבעת 1 מעידה ואומרת, כי הגיעה לצומת והאטה. מדוע האטה. האם לא על מנת לתת לרכבה
20 של עדת התביעה להמשיך בנסיעה. האם לא סברה הנתבעת כי למעשה הזכות המעשית להמשיך
21 בנסיעה היא של עדת התביעה ולכן היא האטה ואילו עדת התביעה המשיכה רגיל.

22
23 הנתבעת נכנסה לצומת, כאשר שדה הראיה שאה מוגבל ע"י מכולה. האם לא התרשלה הנתבעת בכך
24 שנכנסה לצומת, מבלי שיהיה לה שדה ראייה מספיק לאפשר לה להיכנס לצומת בבטחה?

25
26 בעדותה מלינה הנתבעת על עדת התביעה רק בזאת שהיא הגיעה במהירות. ואכן מהירת זו ראויה
27 לבדיקה בהמשך.

28
29 כאשר נוהג ברכב מתקרב לצומת, ורואה נהג אחר מימינו שגם הוא מתקרב לצומת, והרכב הזה מאט
30, הרי הוא נותן איתות לאותו רכב שהוא קלט אותו, ראה אותו, והוא מאט על מנת לאפשר לו
31 להמשיך בנסיעה. שעה שהנתבעת האטה, היא למעשה "דיברה" בשפת ההתנהגות, עם עדת
32 התביעה ואמרה לה שהיא ראתה אותה וכי זו יכולה להמשיך. מותר לנהג להסתמך על איתות או
33 סימן או התנהגות של נהג אחר המועברת אליו, ולנהוג בהתאם. כך שכאשר הנתבעת התקרבה
34 לצומת, והאטה, עדת התביעה ראתה זאת, ומותר לה להניח כי היא נותנת לה את הזכות להמשיך.
35 המשכת הנסיעה של הנתבעת וכניסה לצומת, בנסיבות אלו מהווה רשלנות בדרגה גבוהה ביותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 21233-08 ניו קופל בע"מ ג' גבירץ הילה ואח'

1
2 מסקנתי מן העובדות שהוכחו בתיק זה היא כי יתכן והאחריות הפורמאלית על פי התקנות ופסיקת
3 בית המשפט היא על עדת התביעה אך האחריות המעשית, והעובדתית, מתוך בחינת התנהגות שתי
4 הנהגות, היא על הנתבעת .

5
6 עדת התביעה מסרה כי היא נהגה את רכבה במהירות של 80-90 קמ"ש מתוך ידיעה כי היא נוהגת
7 בכביש מחוץ ליישוב, בינעירוני, שהמהירות בו המותרת היא 80 קמ"ש. בנסיבות הענין, ומאחר
8 ומדובר בכניסה ליישוב, גם אם לא בתוכו לטענתה, עדיין מדובר במהירות בלתי סבירה, העולה על
9 המותר בחוק, ובמהירות כזו שנוכח גובהה, לא יכלה עדת התביעה גם אם רצתה למנוע את התאונה
10 בגין כך יש לקבוע כי האחריות לאירוע תאונה נופלת על שכמה של הנתבעת, תוך יחוס רשלנות
11 לעדת התביעה בשיעור של 25% .

בעניין הזנק

12
13
14 באי כוח הצדדים הסכימו, טרם סיום הדיון לכך כי נזקה של התובעת הינו כסכום הנטען בכתב
15 התביעה בניכוי 15%, ואילו נזקה של התובעת שכנגד, הוא על פי חוות הדעת שצורפה לתביעה
16 שכנגד.

17
18 על פי הסכמת הצדדים לענין הנזק, וחלוקת האחריות. אני מחייב את הנתבעות לשלם לתובעת
19 11618 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום המלא בפועל, 200 ₪
20 שכר בטלת עדה, אגרת משפט ששולמה ושכ"ט עו"ד בשיעור של 20% .

21
22 בתביעה הנגדית אני מחייב את הנתבעת הנגדית לשלם לתובעת הנגדעת את הסכום של 778 ₪
23 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה הנגדית, אגרת משפט ששולמה, שכר בטלת
24 עדה 200 ₪ וכן שכ"ט עו"ד בסכום של 750 ₪ ומע"מ כדין .

25
26
27
28
29
30 ניתן היום, ב' אלול תשי"ע, 12 אוגוסט 2010, בהעדר הצדדים.

31
32

חאג יחיא, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 21233-08 ניו קופל בע"מ נ' גבירץ הילה ואח'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5